

Imperium karolińskie, część 2.

1. Po śmierci króla Pepina władzę przejął Karol Wielki. Najpierw podbił Longobardów. Zajętej przez Muzułmanów Hiszpanii nie udało mu się podporządkować. Zaatakował Sasów. Chodziło o poszerzenie terytorium państwa, ale też podporządkowanie pogańskich germańskich plemion. Wygrał z Sasami bo zwołał wszystkich ich wodzów po czym podstępnie zabił. Opanował też księstwo Bawarów. Tak powstało wielkie królestwo sięgające aż do Moraw i terenów zasiedlonych przez Słowian połabskich. Królestwo imponujące i przypominające czasy wielkiego cesarstwa rzymskiego. Nic dziwnego, że Karol Wielki myślał o koronie cesarza. 25 grudnia 800 roku koronę cesarza na głowę Karola włożył papież Leon III.
2. Było więc dwóch cesarzy. Bizantyjki i rzymski (Karol Wielki był spadkobiercą cesarstwa zachodniorzymskiego).
3. Karol podzielił ziemie na 250 hrabstw. Hrabstwa pokrywały się z kościelnymi diecezjami. Na rubieżach utworzył marchie czyli okręgi przygraniczne o charakterze wojskowym zarządzane przez margrabiów. Na czele hrabstwa stał hrabia odpowiedzialny za zwołanie pospolitego ruszenia w swoim hrabstwie. Siedzibą cesarza był Akwizgran. Dziś to niemieckie miasto Aachen.
4. Cesarz jeździł po imperium i tworzył prawo. Jego rozporządzenia to tzw. kapitularze. Regulowały wszystkie dziedziny życia. Karol Wielki dzielił swoje państwo tak jak mu się podobało. Ustalał swoich spadkobierców. Jako już stary człowiek osobiście koronował syna na cesarza. Pokazywał, że państwo to jedno, a Kościół drugi. Nie oznacza to, że nie współpracował z Kościołem. Jego współpracownikiem i doradcą był anglosaski mnich Alkuin. **Na zlecenie Karola Alkuin sprowadzał do Akwizgranu wybitnych intelektualistów. Dzięki nim mamy do czynienia z tzw. renesansem karolińskim.** Rozwojem kultury i oświaty. Zresztą tej ostatniej Karol Wielki poświęcał wiele uwagi. Szczególnie jeśli chodzi o niedouczony kler. Kazał otwierać szkoły parafialne i wyższe. Przepisywano księgi co sprzyjało rozpowszechnianiu wiedzy. Po latach barbarzyńskich ataków kultura w Europie rozkwitała.
5. Po śmierci Karola Wielkiego władzę w państwie objął jego syn Ludwik Pobożny, który mianował swojego syna Lotara współcesarzem. Dwaj młodsi synowie dostali królestwa przy granicach państwa.
6. Państwo dzieliło się, wybuchały wojny o władzę. W końcu zawarto traktat w 843 roku w mieście Verdun. Państwo Karola Wielkiego podzielono na trzy części.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl